

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. december 2012
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Marie Green
Sagsnr.: 2012-0030-1122
Dok.: 598232

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 255 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. november 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 255 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren – i forlængelse af ministerens svar på spørgsmål 130 – redegøre for, hvad der efter ministerens opfattelse er en rimelig gennemsnitlig sagsbehandlingstid, herunder om en sagsbehandlingstid på tre måneder ikke er mere rimelig for borgeren end Advokatnævnets egen målsætning på seks måneder, hvis borgeren f.eks. skal bruge Advokatnævnets afgørelse for at komme videre med sagen via domstolene?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Advokatsamfundet, hvortil der henvises:

”Det fremgår af § 11 i Advokatnævnets forretningsorden, at nævnet har som målsætning, at nævnets gennemsnitlige sagsbehandlingstid ikke overstiger 6 måneder fra nævnets modtagelse af klagen, til nævnets afgørelse foreligger.

Sagsbehandlingstiden for en klagesag i Advokatnævnet består i hovedtræk af tre elementer: 1) en høringsfase, 2) en vurderingsfase og 3) en afgørelsesfase.

1) Høringsfasen

Advokatnævnets sekretariat er ansvarlig for, at sagen er tilstrækkelig oplyst, før den forelægges Advokatnævnet til afgørelse. Det betyder, at parterne som udgangspunkt – ud over den indgivne klage – tilsammen får lejlighed til at komme med yderligere tre indlæg til belysning af sagen. Herefter vil sekretariatet typisk anse høringsfasen for afsluttet. Dog sker det ganske ofte, at parterne alligevel uopfordret kommer med nye indlæg, som nødvendiggør en yderligere partshøring. Sekretariatet er således i medfør af forretningsordenen forpligtet til at inddrage alle indkomne oplysninger i afgørelsen af sagen.

Det er vurderingen, at høringsfasen typisk varer 2-4 måneder, men i nogle tilfælde væsentligt længere.

Det vil som udgangspunkt være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, hvis denne fase søges afkortet, f.eks. ved at fastsætte begrænsninger for antallet af de indlæg, som parterne kan indgive. Dette ville således kunne afskære parterne – og især den part, som ikke er professionel, f.eks. en forbruger – muligheden for at fremkomme med sine synspunkter og de oplysninger om sagens faktiske omstændigheder, som vil kunne have betydning for sagens udfald. I givet fald vil det også kunne medføre, at parterne i stedet vil være henvist til at fremkomme med oplysningerne under den efterfølgende domstolsprøvelse af

nævnsafgørelsen og derved forlænge domstolenes sagsbehandlingstid i disse sagstyper.

2) Vurderingsfasen

Anden del af sagsbehandlingstiden vedrører sekretariatets juridiske vurdering af sagen, herunder udarbejdelse af udkast til nævnets afgørelse. Udfaldet af sekretariatets vurdering kan enten blive en indstilling om, at klagesagen realitetsbehandles af nævnet, eller at klagesagen afvises. Sekretariatet foretager i forbindelse med vurderingen en prioritering af sagerne, hvori en lang række momenter tillægges vægt, herunder tidspunktet for klagens indgivelse, sagens kompleksitet og sagens betydning for parterne, herunder for parternes retsstilling i afledte sager.

Det er denne fase i sagsbehandlingen, som især har været under pres i de sidste par år på grund af den ophobning af uafsluttede sager, der har været i 2010 og især i 2011.

Der arbejdes målrettet på, at denne fase i sagsbehandlingen skal forkortes, således at der hurtigere foretages en juridisk vurdering af de sager, som afventer vurdering. Ved denne effektivisering skal der imidlertid samtidig lægges afgørende vægt på, at der fortsat er en høj kvalitet i sagsbehandlingen.

3) Afgørelsesfasen

Tredje og sidste fase i sagsbehandlingstiden vedrører nævnets afgørelse af klagesagen.

Advokatnævnet afholder som udgangspunkt ti årlige møder. Klagersager, der af sekretariatet er indstillet til realitetsbehandling, bliver som udgangspunkt afgjort på et af disse ti nævns-møder. Udkast til indstilling og afgørelse sendes til nævnsmedlemmerne senest 14 dage før nævnsmødet, således at nævnsmedlemmerne kan forberede sagen inden mødet. Efter at nævnet har truffet afgørelse i sagerne, udarbejder sekretariatet eventuelle rettelsers i de fremsendte kendelsesudkast og sender afgørelsen til parterne.

Klagesager, der af sekretariatet er indstillet til afvisning, bliver som udgangspunkt afgjort på skriftligt grundlag i Advokatnævnet. Sekretariatet sender således afvisningsindstillingen og sagens bilag til et medlem af formandskabet. Hvis medlemmet af formandskabet kan tiltræde indstillingen, sendes sagen til et medlem af nævnet, der er udpeget af justitsministeren (offentlighedsrepræsentanten) og et medlem af nævnet, der er advokat (advokatrepræsentanten). Hvis disse to medlemmer kan tiltræde indstillingen, sender sekretariatet afgørelsen til parterne. Hvis et af nævnsmedlemmerne ikke kan tiltræde afvisningen, skal sagen som udgangspunkt behandles på et nævnsmøde.

Advokatnævnet finder det ikke realistisk at forsøge at afholde væsentlig flere end ti nævnsmøder om året, bl.a. fordi nævnets medlemmer kommer fra alle egne af landet og ofte har ganske lang transporttid forbundet med nævnsmøderne. Endvidere er arbejdet i nævnet ikke nævnets medlemmers hovedbeskæftigelse, hvilket der ved planlægningen skal tages behørigt hensyn til. Det betyder samtidig, at der uundgåeligt vil være noget ventetid forbundet med at få en sag realitetsbehandlet i nævnet. Der er ikke forbundet den samme ventetid med sager, der afvises, men der skal anvendes sagsbehandlingstid på både at forelægge sagerne for et medlem af formandskabet og efterfølgende for de to medlemmer af nævnet.

Samlet set vil det derfor næppe være realistisk at opstille en målsætning om en gennemsnitlig sagsbehandlingstid, der er kortere end seks måneder. En gennemsnitlig sagsbehandlingstid på f.eks. tre måneder ville således på en række punkter kunne have en negativ indvirkning på retssikkerheden for de involverede parter.”